

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210694
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4611210694.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Praha, Novodvorská 994, IČ: 25 117 483, Česká republika, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. H., S. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, Občianske združenie so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 418,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/124/2012-53 zo dňa 21. júna 2012-v časti náhrady trov konania a proti dopĺňaciemu uzneseniu č.k. 6C/124/2012-98 zo dňa 14. januára 2013, v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/124/2012-157 zo dňa 18. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu súdu prvého stupňa č. k. 6C/124/2012-53 zo dňa 21. júna 2012 v časti náhrady trov konania o d m i e t a.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 6C/124/2012-98 zo dňa 14. januára 2013 v spojení s opravným uznesením p o t v r d z u j e.

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania z a m i e t a.

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením č. k. 6C/124/2012-53 zo dňa 21. júna 2012 Okresný súd Topoľčany ako súd prvého stupňa rozhodol, že konanie vo veci (v plnom rozsahu) zastavuje. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a o tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O zastavení konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 OSP vzhľadom k späťvzatiu návrhu navrhovateľa na začatie konania. O náhrade trov účastníkov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c), ods. 2, § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP, zákon č. 99/1963 Zb.).

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne ,a to v časti výroku o náhrade trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočívalo v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 150 OSP. Vyjadril názor, že aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zviazaný súdom na náhradu trov konania. Súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Tým, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie sa odporcu. Konštatoval, že vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu

argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konanie. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali neprijateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uviedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Vedľajší účastník v odvolaní poukázal na článok 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by vylúčil možnosť dať sa právne zastupovať, nie

je iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho, okrem iného aj tzv. "princíp rovnosti zbraní". Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, vedľajší účastník navrhne, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu bolo podané vyjadrenie navrhovateľa, v ktorom sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania. Podľa názoru navrhovateľa, právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony, ktoré by mohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považoval za nadbytočné, účelové a nevhodné. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,08 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 17,93 Eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH.

Odvolací súd uznesením č.k. 8Co/260/2012-97 zo dňa 31.10.2012 vrátil vec súdu prvého stupňa na vydanie doplňujúceho uznesenia o náhrade trov vedľajšieho účastníka z dôvodu absencie tohto výroku v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa.

Následne súd prvého stupňa rozhodol dopĺňacím uznesením č.k. 6C/124/2012-98 zo dňa 14. januára 2013 v spojení s opravným uznesením o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 137, § 140 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c), ods. 2 a § 150 ods. 1 OSP.

Uplatnené trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatnenie a bránenie práva. Dôvod hodný osobitného zreteľa súd videl v tom, že vedľajší účastník je právnickou osobou s profesijným zameraním, ktorým je vo všeobecnosti ochrana práv spotrebiteľa a z hľadiska vynaložených trov právneho zastúpenia na jej zastupovanie je neúčelné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznať.

Proti doplňujúcemu uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania, alternatívne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil nesprávnym

právnym posúdením vecí, spočívajúcim v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 OSP. Bol toho názoru, že súd mal rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, čo znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania. S poukazom na čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je nielen absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Súd prvého stupňa svojim postupom poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných o.i. v § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Na podporu svojich tvrdení uviedol množstvo rozhodnutí krajských súdov, ako aj na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, vedľajší účastník navrhne, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej

otázke. Záverom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 60,36 Eur s DPH za dva úkony právnej služby vrátane 2 x režijného paušálu všetko zvýšené o DPH.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podal písomné vyjadrenie navrhovateľ. Podľa názoru navrhovateľa, vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zdôraznil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Namietal

výšku trov právneho zastúpenia, nakoľko súd priznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu, pri výpočte ktorej vedľajší účastník vychádzal z tarifnej hodnoty, ktorá predstavovala súčet istiny a kapitalizovanej sumy. Navrhne, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania

neprizná. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,30 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 17,93 Eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci postupom podľa § 212 ods.1 OSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 odsek 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu súdu prvého stupňa č.k. 6C/124/2012-53 zo dňa 21. júna 2012 v časti náhrady trov konania je potrebné odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, pretože bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený a dopĺňacie uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 6C/124/2012-98 zo dňa 14. januára 2013 je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Podľa § 218 odsek 1 písmeno b) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Napadnutým výrokom rozhodnutia, ktorým súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu účastníkovi konania nebolo rozhodnuté o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, nakoľko v uvedenom uznesení výrok, týkajúci sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka absentoval a preto ani vedľajšiemu účastníkovi nebola spôsobená ujma na jeho právach, ako základný predpoklad oprávnenosti podania odvolania. Nakoľko sa teda napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa vedľajšieho účastníka netýkal, odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporkyne dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval odporkyňu a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník (odvolateľ) ako aj v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premĺčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a

opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia odvolateľ vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup odvolateľa do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne

záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní, do ktorého vstupuje automaticky, vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2, ods. 3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom odvolateľa k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolateľom uplatňované trovy konania boli neúčelné a nehospodárne, tak ako to správne uviedol aj súd prvého stupňa.

Podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie má Súdny dvor Európskej únie právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcie, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie. Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol. Ak sa táto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie. Túto povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t. j. že vnútroštátny súdny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

V danom prípade rozhodnutie súdu prvého stupňa nespočívalo na aplikácii alebo interpretácii práva Európskej únie. Z rozhodnutia, ktorého zmeny, resp. zrušenia sa vedľajší účastník podaním odvolania domáhal, vyplýva, že o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka bolo rozhodnuté z dôvodu ich neúčelnosti. Procesný postup súdu mal v danom prípade podklad najmä v ustanovení § 146 ods. 2, § 150 OSP. Zo strany súdu prvého stupňa išlo teda v preskúmvanej veci výlučne o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že nie je daný žiadny dôvod, pre ktorý by malo byť vyhovené podanému návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie odvolacieho konania. Predmetný návrh, preto odvolací súd zamietol.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 tak, že navrhovateľovi v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže ich odvolací súd vzhliadol nedôvodnými pre neúčelnosť ich uplatňovania, keďže vyjadrenie navrhovateľa k trovám konania obsahovalo už samotné späťvzatie návrhu (č. l. 51 spisu).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné